

РЕШЕНИЕ

№ 375

гр. Пловдив, 22.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. К.а
Красимира Д. Ванчева

при участието на секретаря Цветелина Юр. Диминова
като разгледа докладваното от Надежда Ив. Желязкова Каличкова Въззивно
търговско дело № 2022***1000321 по описа за 2022 година

за да се произнесе, намери за установено следното:

Производство по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Обжалвано е решение № 214 от 06.12.2021г., постановено по т.д. № 545 по описа за 2020г. на ОС Пловдив, с което е осъдено Сдружение „НББАЗ“, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С. ***, Р. С., бул. Г. И. № *, ет. * да заплати следните обезщетения за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, претърпени от Е. И. Б., Н. М. Б. и М. М. Б., вследствие на травматичните увреждания, настъпили в резултат на пътно-транспортно произшествие, станало на 25.06.2015 год. на път ***** км. 92+*** - източно обходен път на гр. Пловдив, причинено виновно и противоправно от водача на л.а. „М.“ с белгийска регистрация, рег. № *****, както следва:

на Е. И. Б., ЕГН *****, от гр. К., о. К., ул. Н. Й. В. № **, сумата 30 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 25.08.2020 год. до окончателното плащане;

на Н. М. Б., ЕГН *****, с адрес гр. К., о. К., ул. Н. Й. В. № **, сумата 20 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 25.08.2020 год. до окончателното плащане;

на М. М. Б., ЕГН *****, с адрес гр. К., о. К., ул. Н. Й. В. № **, сумата 40 000 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 25.08.2020 год. до окончателното плащане.

Решението е обжалвано от ответника Сдружение „НББАЗ“, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С. ***, Р. С., бул. Г. И.

№ *, ет. *, представляван от адв. Т.Я. с твърдения за недопустимост, евентуално за неправилност, поради нарушения на материалния и процесуален закон и поради необоснованост, а искането отправено до въззивния съд е обжалваното решение да бъде отменено и постановено друго, с което исковите да бъдат отхвърлени, евентуално присъдените обезщетения намалени. Претендира разноски.

В срока за отговор е постъпил такъв от ищите, в т.ч. и от конституираните законни наследници на починалия в хода на производството Е. И. Б., ЕГН ***** и заличен като страна, а именно Н. М. Б. ЕГН *****, В. ЕМ. Б. ЕГН ***** и М. Б. ЕГН *****, представлявани от адв. Ф.С., с който жалбата е оспорена като неоснователна, а искането е съдебно решение в обжалваната осъдителна част да бъде потвърдено като правилно, законосъобразно и постановено в съответствие с установените по делото обстоятелства. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства – поотделно и в тяхната съвкупност и при съобразяване предметните предели на въззивното производство, намери за установено следното:

Първоинстанционното производство е образувано по активно субективно съединени иски на Е. И. Б., ЕГН *****, Н. М. Б., ЕГН ***** и М. М. Б., ЕГН ***** срещу Сдружение „НББАЗ“, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С. **, Р. С., бул. Г. И. № *, ет. * с правно основание чл. 226, ал.1 КЗ /отм./ вр. с чл. 282, ал.3 КЗ /отм./ във вр. с § 22 от ПЗП на КЗ, обн. ДВ, бр.102 от 29.12.2015г. Твърденията в исковата молба, на които са основава иска се свеждат до следното: на 25.06.2015г. около 10:30 часа ищите пътували в л.а. „А. А“ с рег. № ***** на път II – 56, км. 92 +*** – източно обходен път на гр. Пловдив, когато автомобилът им бил ударен челно в неговата лента за движение от л.а. „П. 4“ с рег. № *****, управляван от КПК. Твърдят, че за станалото ПТП е било образувано НОХД № *****7г. по описа на РС Пловдив, по което е постановена присъда, стабилизирана след проведен инстанционен контрол, приключил в хода на образуваното вече производство, с която К. К. е признат за невинен за станалото ПТП, при което са причинени средни телесни повреди на повече от едно лица, поради което и не се поддържа иска срещу застрахователя на гражданската отговорност на К.. Сочат, че в хода на разследването било установено, че л.а. „М.“ с белгийска регистрация с рег. № ***** е съпричастен към настъпилото ПТП, по отношение на което и при извършена проверка в белгийското бюро е установено, че е сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ в „Prevoyance and Voorzong“ с № на полицата ***** и № на зелена карта *****. Именно този факт, според ищите обосновава пасивната материално правна легитимация на предпочитания ответник - НББАЗ, тъй като ПТП – то е причинено от автомобил с регистрация в ЕС, притежаващ зелена карта и с приложението на чл. 282, ал.5 вр. с чл. 226, ал.1 КЗ /отм./. Ищите твърдят още, че в съответствие с чл. 288, ал.1, т.1 КЗ /отм./ Г. ф. изплаща обезщетения по задължителна застраховка „ГО“ за имуществени и неимуществени вреди, когато ПТП-то е настъпило на територията на РБ и е причинено от неидентифицирано МПС, поради което и на 24.06.2020г. са отправили писмена претенция до ГФ за доброволно изплащане на обезщетение за причинените им увреждания, по която са образувани съответните щети. Сочат, че вследствие претърпяното ПТП са им причинени травматични увреждания, довели до болки и страдания, които следва да бъдат обезщетени. Твърдят, че на ищеца Е. И. Б. било причинено счупване на основата на пета предноходилна кост на левия долен крайник и охлузвания на гръдния кош. В деня на произшествието бил

приет в УМБАЛ „СГ“ ЕАД с много силни болки областта на корема, гърдите и крака. Била му поставена гипсова обувка за срок от 30 дни. Поради продължаващи болки в крака и засилване на отока, посетил болница в гр. Измир, Турция, където препоръчали поставяне на шина. И към настоящия момент мястото на счупването било чувствително и спорадично се появявала болка. Все още не можел да се отърси от шока, който преживял, обземало го безпокойство, когато се налагало да пътува.

Сочат, че на ищцата Н. М. Б. са причинени следните увреждания: контузия на главата и тялото с наличен кефалхематом /подкожна кръвна колекция/ дясно тилно; малка пукнатина на основата на черепа, установена при направените изследвания; травматичен оток и кръвонасядания на меките тъкани на лицето; контузия в областта на таза. В резултат на уврежданията претърпяла интензивни по сила и продължителност болки и страдания в областта на главата, гърдите и таза, а три месеца след произшествието продължавала да изпитва силни болки в гърдите, които се увеличавали при движение. По препоръка на лекарите приемала противовъзпалителни и болкоуспокояващи лекарства. Имало негативни последици върху емоционалното ѝ състояние - чувствала се изнервена, слаба и зависима. Все още изпитвала страх и паника при мисълта за произшествието, сънувала кошмари, чувствала напрежение, когато пътувала.

Ищецът М. М. Б. твърди, че вследствие произшествието получил контузия на главата и тялото; счупване на три поясни прешлена с наличен умерен оток на гръбначния мозък в тази област. Повече от пет месеца изпитвал интензивни болки в областта на травмите, трябвало да спазва щадящ режим с ограничено физическо натоварване, наложило се ежедневно да приема болкоуспокояващи и близките му да поемат неговите задължения. Изживял силен емоционален стрес, мислел постоянно за живота и здравето на съпругата си и на детето си, които пътували с него в автомобила. И понастоящем болките в кръста и гърба продължавали при определени движения, изморявал се много, а при по-продължително ходене или натоварване болката се засилвала.

Въз основа на изложените фактически твърдения ищците настояват съда да постанови решение, с което осъди предпочитания ответник **Сдружение „НББАЗ“** да им заплати следните обезщетения, а именно в полза на Е. И. Б. сумата 30 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 25.06.2017г. до окончателното плащане; в полза на Н. М. Б. сумата 30 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 25.06.2017г. до окончателното плащане и в полза на М. М. Б. сумата 50 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 25.06.2017г. до окончателното плащане.

При условията на *евентуалност*, в случай че главните искове спрямо Сдружение „НББАЗ“ бъдат отхвърлени, настояват да бъде ангажирана отговорността на **Г. ф.** за присъждане на същите по размер обезщетения в

полза на всеки от ищците.

Ответникът – Сдружение „НББАЗ“ е подал писмен отговор, с който навежда възражение за недопустимост на иска, тъй като не е спазено изискването на чл. 511, ал.3 КЗ, което е задължително условие за предявяване на иск пред съд. Еwentуално навежда възражение за неоснователност на иска, поради изтичане на абсолютната погасителна давност, съгласно чл. 197 от КЗ/отм./ - пет години от датата на настъпване на застрахователното събитие. Не оспорва валидността на застрахователното правоотношение, възникнало по силата на застрахователен договор № ***** за л.а. „М.“ с белгийски регистрационен № *****, сключен с „Prevooyance and Voorzong“ с дата на валидност към датата на ПТП-то - 25.06.2015г., вината на водача на същия този лек автомобил, както и механизма на ПТП-то, установен по НОХД № ****7г. по описа на РС Пловдив. Навежда възражение за съпричиняване на настъпилия вредоносен резултат, като твърди, че ищците са пътували без поставени предпазни колани. Оспорва твърдяните да са настъпили за ищците неимуществени вреди, еwentуално счита, че дори и да са налични такива, те се несъответни на заявените размери на обезщетенията. Оспорва и искането за присъждане на законна лихва, като счита, че не е изпаднал в забава, а дори и да се приеме, че е в забава, тя не е настъпила от 25.06.2017г.. Навежда възражение за погасяване по давност на лихвата за забава.

Ответникът – Г. ф. ул. Г. И., № *, ет. *, навежда възражение за изтекла погасителна давност, еwentуално оспорва иска по основание и размер. Счита, че вина за настъпилото ПТП има водача на л.а. „М.“ и навежда възражение за съпричиняване на вредоносния резултат, изразяващо се в пътуване на ищците без поставени предпазни колани.

В срока по чл. 372 ГПК не е постъпила допълнителна искова молба.

Настоящия въззивен състав, след като извърши проверка по реда на чл. 270 ГПК и съобрази наведените възражения от жалбоподателя, счете, че обжалваното съдебно решение е валидно и процесуално допустимо. Неоснователни са възраженията на Сдружение „НББАЗ“ за това, че в случая не е налице една от процесуалните предпоставки за предявяване на иска, а именно неспазване на изискването на чл. 511, ал.3 КЗ, обн. ДВ, бр. 102 от 29.12.2015г. - предявена извънсъдебна претенция от пострадалите ищци до Бюрото. В конкретният случай се касае до настъпило застрахователно събитие на 25.06.2015г., по отношение на което е приложим § 22 от ПЗР на КЗ, обн. ДВ, бр. 102 от 29.12.2015г., тъй като Бюрото действа не като компенсационен орган, а като представително национално бюро, което участва и съдейства за функционирането на системата „Зелена карта“ и задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в държавите членки. Затова и доколкото с оглед твърденията на ищците, а и това твърдение е установено, застрахователния договор на виновния водач, управлявал л.а. „М.“ с белгийски регистрационен № ***** е сключен с „Prevooyance and Voorzong“ с дата на валидност към датата на ПТП-то - 25.06.2015г., то очевидно е изпълнена хипотезата на § 22 ПЗР на КЗ, обн. ДВ,

бр. 102 от 29.12.2015г., а именно застрахователния договор да е сключен преди влизане в сила на КЗ, обн. ДВ, бр. 102 от 29.12.2015г.. Изводът е, че искът е процесуално допустим, съответно постановеното по него първоинстанционно решение е валидно и допустимо.

Между страните няма спор, че на 25.06.2015г. е станало ПТП, при което ишците са пострадали като водач и пътници в лек автомобил „А. А*“, като вина за станалото ПТП има водача на лек автомобил „М.“, гражданската отговорност на който е била застрахована с договор за застраховка „Гражданска отговорност“ в „Prevoyance and Voorzong“ с № на полицата ***** и № на зелена карта *****.

Всъщност механизма на станалото ПТП освен, че не е спорен между страните е установен и от влязлата в сила присъда, постановена по НОХД № 6817/2017г. по описа на РС Пловдив, с която за невинен е признат водача на лек автомобил „П. 4“ с ДК № ***** и е потвърден от приетата от първостепенния съд и без възражения от страните комплексна автотехническа и медицинска експертиза.

Спорните в настоящото въззивно производство въпроси се свеждат до това справедливи ли са определенияте на увредените ищци обезщетения, които според жалбоподателя са неадекватни на установените и доказани вреди, както и основателно ли е възражението за съпричиняване на настъпилия за ишците вредоносен резултат, вследствие неизползването на предпазен колан.

За отговор на поставените спорни въпроси за дължимия размер на обезщетението от значение са събраните гласни доказателства и приетата КСМАТЕ.

Пред първоинстанционния съд е разпитан св. Е. Е., чиито показания съдът кредитира като незаинтересовани от изхода на спора и макар да не са преки съдът ги кредитира, като отчита, че са подкрепени от останалите събрани доказателства. Свидетелят твърди, че е разбрал за станалото ПТП седмица след това, когато се чул с Е. Б., който му споделил, че не се чувства добре, бил стресиран, спрял да работи. Свидетелят уточнява, че Е. бил със счупен крак и имал проблеми в областта на гърдите, както и че понастоящем продължава да куца с крака. В аналогичен смисъл са и показанията на св. Н. Н. които съдът кредитира като преки, непосредствени и без данни за заинтересованост. Така свидетелят твърди, че разбрал за станалото ПТП и посетил местопроизшествието, където намерил Е. със счупен крак, болки в гърдите и уплашен, а Н. с насинено лице и спукан прешлен, което наложило и поставянето на шина. Твърди, че им ходил на гости няколко месеца след катастрофата, когато Е. бил свалил гипса, но носел «модерна обувка», която се помпела с въздух и ставала като гипс, а при Н. посиняването отминавало, но трудно пазела равновесие и залитала. От своя страна св. Т. З., чиито показания съдът не подлага на съмнение установява, че след станалото ПТП Е. бил с гипсиран ляв крак, а М. или М. със спукани три прешлена на гръбнака, което му причинявало болка и затруднения в придвижването, продължило пет - шест месеца, както и че понастоящем се страхува да

шофира и има схващане в гърба и гръбначния стълб при промяна в сезоните. За Н. сочи, че била обезобразена в лицето и от нея разбрал, че има счупен или спукан прешлен.

От приетата от съда и без възражения от страните КСМАТЕ се установява, че при станалото на 25.06.2015г. ПТП на Е. Б. е причинено счупване на основата на пета стъпално кост на левия долен крайник, което е наложило поставяне на шина за обездвижване и е довело до трайно затрудняване на движението на левия долен крайник, както и охлузвания по гръдния кош и контузия на корема, причинили болка и страдания. Изводът на експертът медик е, че Е. Б. е претърпял сравнително силни болки и дискомфорт от ограниченото и болезнено придвижване, поради счупването на стъпалната кост на левия крак, като движенията са били затруднени за около 2-3 месеца. По отношение на М.Б. експертът е посочил, че вследствие станалото ПТП същия е претърпял контузия на главата и тялото и счупване на три поясни прешлена с умерен оток на гръбначния мозък в областта на счупванията, което е довело до трайно затрудняване на движенията на снагата за период от около 3-5 месеца, както и значителни и сравнително продължителни болки и страдания в поясната област. Експертът е констатирал, че вследствие процесното ПТП Н.Б. е претърпяла контузия на главата и тялото с наличен кефалхематом отдясно тилно; малка пукнатина на основата на черепа, не налагаща специално лечение; травматичен оток и кръвонасядания на меките тъкани на лицето; контузия в областта на таза. Според в.л. ищцата Н.Б. е претърпяла умерени по сила и продължителност болки и страдания със затихващ характер, които са приключили в рамките на 20-25 дни.

Въз основа на коментираните доказателства, настоящия състав на съда приема за установени описаните в исковата молба болки и страдания, силен емоционален стрес и душевни мъки, и причинната връзка между тях и процесното ПТП.

Съдът определя размера на дължимото за обезвреда обезщетение като се ръководи от критерия за справедливост, съобразявайки разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и като взема предвид, че понятието справедливост не е абстрактно, а е свързано с преценката на конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да се зачетат. Такива обективни обстоятелства в конкретният случай и по отношение на ищеца Е. Б. са причиненото телесно увреждане, представляващо счупване на ляво стъпало, което е ограничило двигателната му активност, предвид наложилата се имобилизация. Вярно е твърдението на жалбоподателя, че от значение за дължимия размер е установеното пълно възстановяване на пострадалия Б. за няколко месеца, с уточнението, че претърпяното се е отразило и на психическото състояние на ищеца, който е бил уплашен и стресиран от случилото се, което се е отразило и на трудовата му активност и е наложило необходимостта от чужда помощ. По отношение на ищцата Н.Б. следва да се отчете факта, че увредите ѝ, макар и не особено

тежки са обусловили последици, които противно на възраженията на жалбоподателя, съдът приема за установени и изразяващи се в чувство на страх, отразило се и на възможността ѝ да пази равновесие и обусловило залитания. Вярно е, че в исковата молба не са изложени твърдения за подобни състояния, но същите, доколкото са установени от показанията на разпитания св. Н. Н. следва да бъдат зачетени. Няма никакво основание показанията на св. Н. да не бъдат кредитирани, още повече, че същите са преки и непосредствени и в този смисъл достоверни, който извод не се опровергава и от обстоятелството, че свидетелят е имал бизнес отношения с ищеца Б..

Вярно е, че експертите не са установили увреди, които да обясняват декларираната от ищцата Н.Б. липса на спомен, както и остатъчни явления, вследствие травмата, но това не означава, че е отречена връзката между контузията на главата и конкретно малката пукнатина в основата на черепа и посочените от свидетеля прояви на страх, залитане и невъзможност да пази равновесие. По отношение размера на дължимото се на ищеца М.Б. обезщетение следва да се посочи, че счупването на трите поясни прешлена е довело до трайно затрудняване движението на снагата за период 3-5 месеца, предизвикало е болки и страдания в посочения период, а и понастоящем при промяна във времето и определени движения. При определяне дължимия размер на обезщетение на М.Б. следва да се има предвид и младата му възраст, както и установеното психическо изменение, касаещо страха му от шофиране, съществуващ и понастоящем. Преценявайки всички тези обстоятелства, съдът счита, че при определяне на дължимите се на ищците обезщетения първостепенния съд не е допуснал нарушения на материалния закон и конкретно принципа на справедливост, посочен в чл. 52 ЗЗД. С определените размери – на Е. Б. обезщетение от 30 000 лв., на Н.Б. обезщетение от 20 000 лв. и на М.Б. обезщетение от 40 000 лв., според настоящия състав на съда, ще се постигне целта на института за репарация на търпените от увредените неимуществени вреди, като се съобразят икономическите условия в страната към момента на настъпване на ПТП-то и същевременно се спази общественото разбиране за справедливост, ориентир за което са нормативно определените лимити по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за неправилност на извода на решаващия първоинстанционен съд досежно неустановен принос от увредените за настъпилия негативен резултат. В тежест на ответника е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на действие или бездействие на увредения, което да е в пряка причинна връзка с настъпилия негативен за него резултат. Подобни факти при условията на пълно и главно доказване не са установени от ответника. Следва да се имат предвид и дадените от вещите лица разяснения при разпита им в проведеното съдебно заседание, в което изрично е посочено, че дори и да се приеме за установено неползването на предпазен колан от Н.Б., за което категорични данни липсва, то това обстоятелство е без значение за претърпяната от нея

травма на главата, тъй като колана не би я предпазил от тази травма. По отношение на останалите ищци Е. Б. и М.Б., според вещите лица в голяма степен може да се твърди, че са използвали предпазни колани при настъпилото ПТП, което е достатъчно да се приеме неустановеност на заявеното възражение за съпричиняване от ответника. Наложилят се извод не е опроверган и от събраните по делото гласни доказателства и конкретно показанията на св. П., която заявява, че не помни дали пострадалите са били с поставени предпазни колани.

До същия правен извод е достигнал и решаващия първоинстанционен съд, поради което и оспорения негов съдебен акт като съобразен с материалния и процесуален закон следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция на ответниците по жалбата се дължат разноски. Съдът констатира, че единствените сторени такива са тези по дължимото се на адв. С. адвокатско възнаграждение за осъщественото по отношение на ищите безплатно процесуално представителство. На адв. С. следва да бъде определено възнаграждение за осъщественото процесуално представителство на Е. Б., починал в хода на производството и заместен от своите законни наследници Н. М. Б. ЕГН *****, В. ЕМ. Б. ЕГН ***** и М. Б. ЕГН ***** в размер на 1716 лв. и на основание чл. 7, ал.2, т.4 и чл.2, ал.5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. За осъщественото безплатно процесуално представителство на Н.Б. на адв. С. се дължи възнаграждение в размер на 1144 лв., определено на основание чл. 7, ал.2, т.4 и чл.2, ал.5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а за осъщественото по отношение на М.Б. безплатно процесуално представителство възнаграждение на адв. С. се дължи възнаграждение в размер на 1948.80 лв. на основание чл. 7, ал.2, т.4 и чл.2, ал.5 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Или за заплащане на общо дължимото се на адв. С. адвокатско възнаграждение в размер на 4808.80 лв. с ДДС следва да се ангажира отговорността на жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 214 от 06.12.2021г., постановено по т.д. № 545/2019г. по описа на Окръжен съд Пловдив в обжалваната част, с която Сдружение „НББАЗ“, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С. ***, Р. С., бул. Г. И. № *, ет. * е осъден да заплати, както следва:

на Е. И. Б. ЕГН *****, починал в хода на производството и заместен от законните си наследници Н. М. Б. ЕГН *****, В. ЕМ. Б. ЕГН ***** и М. Б. ЕГН ***** сумата от 30 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди,

вследствие увреждания, изразяващи се в счупване на основата на пета стъпално кост на левия долен крайник, охлузвания по гръдния кош и контузия на корема настъпили при ПТП, станало на 25.06.2015г. на път ***** км. 92+*** - източно обходен път на гр. Пловдив, причинено виновно и противоправно от водача на л.а. „М.“ с белгийска регистрация, рег. № *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 25.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане;

на Н. М. Б. ЕГН ***** с адрес гр. К., обл. К., ул. Н. Й. В. № * сумата от 20 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие увреждания, изразяващи се в контузия на главата и тялото с наличен кефалхематом отдясно тилно; малка пукнатина на основата на черепа; травматичен оток и кръвонасядания на меките тъкани на лицето; контузия в областта на таза, настъпили при ПТП, станало на 25.06.2015г., на път ***** км. 92+*** - източно обходен път на гр. Пловдив, причинено виновно и противоправно от водача на л.а. „М.“ с белгийска регистрация, рег. № *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 25.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане;

на М. М. Б. ЕГН ***** с адрес гр. К., обл. К., ул. Н. Й. В. № * сумата от 40 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие увреждания, изразяващи се в контузия на главата и тялото и счупване на три поясни прешлена с умерен оток на гръбначния мозък в областта на счупванията, настъпили при ПТП, станало на 25.06.2015г., на път ***** км. 92+*** - източно обходен път на гр. Пловдив, причинено виновно и противоправно от водача на л.а. „М.“ с белгийска регистрация, рег. № *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 25.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

В останалата част решението като необжалвано е влязло в сила.

ОСЪЖДА Сдружение „НББАЗ“, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. С. ***, Р. С., бул. Г. И. № *, ет. * да заплати на адв. Ф. С. С. с личен № ***** АК София с адрес гр. К., бул. Б., № **, вх. *, ет. *, ап. * сума в размер на 4808.80 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство за въззивната инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване при условията на чл.280, ал.1 ГПК пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____